

Besvarelse

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Se det var jo en grusom salve, og jeg vil godt bruge min besvarelse på at anskueliggøre, at størsteparten for ikke at sige alle de negative påstande, der var i den tale, som forespørgeren holdt her, er grebet ud af den blå luft. Det er muligt, at taletiden ikke giver mulighed for at gennemhulle dem alle, men undervejs vil jeg gerne gøre et par forsøg.

Jeg vil godt tage udgangspunkt i, at det selvfølgelig er vanskeligt at forudse, hvor mange flygtninge der kommer til Danmark – det er jo bl.a. også noget, der har med den ulykkelige situation i det tidligere Jugoslavien at gøre – og det har naturligvis også i meget høj grad præget den indkvarteringsopgave, vi har skulle løse i Danmark.

Jeg vil godt om det med nærområderne, som hr. Helge Adam Møller var inde på, sige, at det er også denne regerings hovedmålsætning og vores grundopfattelse, at man hjælper flygtninge bedst i nærområdet. Den bedste løsning på flygtningeproblemer er selvfølgelig, bortset fra at løse selve konflikterne, at hjælpe dem, der bliver fordrevet, så tæt på deres hjemland som muligt. Derfor har Danmark også i det tidligere Jugoslavien etableret små 4.000 pladser i de danske lejre i Srebrenica i Bosnien-Hercegovina og i Kutina i Kroatien.

Når hr. Helge Adam Møller så siger, at vi markant har forsømt en opgave med at etablere flere pladser dernede i området, vil jeg godt gentage – og vi har sagt det til hinanden mange, mange gange under debatter her i Folketinget – at det er nu en kendsgerning, at Danmark ikke uden de pågældende nabolandes indforståelse kan oprette danske flygtningelejre. Vi har gjort det i Kroatien – det var et slid at få det gjort, men det er dog sket – men i mellemtiden er flygtningesituationen i Kroatien og i andre dele af det tidligere Jugoslavien blevet så belastet, at de ikke vil have en eneste flygtning mere fra Bosnien-Hercegovina; derfor er der en masse spilfægteri i den måde, der argumenteres på omkring dette her.

Senest har Folketingets Retsudvalg på den rejse, vi var på til Kroatien for en tre ugers tid siden, fået bekræftet, at det forholder sig sådan. Det var lidt sørgeligt, at hr. Helge Adam Møller ikke valgte at deltage i de meget instruktive samtaler, vi havde med myndighederne dér på stedet.

Jeg synes også, at man i den forbindelse skal pege på, at antallet af flygtninge jo kan blive en uoverkommelig belastning for nabolandene, og at etniske uroligheder i nærområderne godt kan føre til, at de heller ikke er tilstrækkelig sikre, og derudover kan nogle af de mennesker, der befinder sig i nærområderne også have et særskilt behov for beskyttelse eller behandling et stykke væk derfra.

Det er forudsat i finansloven for 1994, at der vil komme 17.700 flygtninge til Danmark i løbet af året, og det skøn indebærer, at der på ret kort sigt skal fremskaffes 7.000 nye indkvarteringspladser. Regeringen håber naturligvis – og det er der også visse tegn på – at det ikke bliver nødvendigt at bruge det store antal pladser, som man umiddelbart har måttet planlægge med, da man skulle lave finansloven; men det, der er det fuldstændig afgørende for os, er, at vi i modsætning til den tidligere regering forsøger at skabe et ordentligt planlægningsberedskab.

Hr. Helge Adam Møller må have en lidt dårlig hukommelse, når han gør tallet 14.000 til noget, der er aldeles uoverkommeligt, og noget, der er fundet på af denne regering. Jeg vil godt minde om, at da den tidligere justitsminister fra Det Konservative Folkeparti søsatte projektet om flygtningelandsbyer, var det, man havde i tankerne, etablering af 14.000 pladser; det fremgår klart af alle de dokumenter, der ligger til grund, og også af det udbudsmateriale, der blev sendt ud til de firmaer, der skulle byde på opgaven – vi er nu nået så langt, at de første 7.000 pladser er blevet etableret – og at kalde det et udtryk for en specielt dårlig planlægning eller manglende forudseenhed af den nuværende regering synes jeg næsten turde være for nem eller for billig en måde at argumentere på.

Derudover vil jeg også godt sige, at vi i regeringen synes, at det var en god idé, vores forgængere fik med flygtningelandsbyprojektet, og det er selvfølgelig også baggrunden for, at vi umiddelbart har valgt at følge det op.

Vi har fortsat den opfattelse, at det er bedst og billigst, hvis man kunne finde tilstrækkelig mange velegnede eksisterende bygninger, men alle ser i øjnene, at mulighederne for det efterhånden er næsten opbrugt, og at det bliver vanskeligere og vanskeligere.